

סוכה פרק ראשון סוכה

ח.

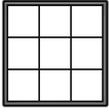
רבינו חננאל

(א) עירובין ע"ו: טו. (ב) עירובין טו: טז. (ג) עירובין טז: טז. (ד) עירובין טז: טז. (ה) עירובין טז: טז. (ו) עירובין טז: טז. (ז) עירובין טז: טז. (ח) עירובין טז: טז. (ט) עירובין טז: טז. (י) עירובין טז: טז.

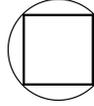
הני מילי. דהיינו ג' איכה רוחא טפח: צעגולא. רחב טפח יש צו והוא עגול וכל עגול אין רחבו אלא צאמנעו ואין בעיני ד' אמות מרובעות שיהא ארבע צדיה כמו צאמנעו וצריבעא איכה הקיפא טפי: מכדי כמה מרובע יתר על העיגול רביע. מתני' היא (י) צאמנעו

ותשע מדות והדברים נראין לעינים דאילו אמה עגולה חוט שלש אמות מקיפה ואמה מרובעת זריכה חוט ד' לסוכה אמה לכל רוח: צעיסתא. היקף סגי: ה"מ. דסגי צעיסתא מהאי טעמא דמרובע יתר על עיגול רביע: צעגולא דנפיק מיגו ריבוע. אם היקפת בחוט של ט"ז אמה צקרקע צריבעא תמלא בתוכו ארבע מרובעות ואם היית זריח לעגול מצפנים ולהוציא קרנות ריבועי אמה עגולו בחוט ט"ז ונמצא חיון יתר על הפנימי רביע אף כן אף אמה הייתה מרובעת סוכה זו דיה להיות כדי שישבו בהיקפה ששה עשר בני אדם: אצל צריבעא מגו עיגולא צעין טפי משום מורשא דקרינא. אצל עכשיו כשנשה אמה עגולה אם לא היה הקיפה אלא ששה עשר נמצא האמנע רוחב הרבה מרובע וידיה הולכים וכלים עד לכלה ואין אמה מואל צדיה ארבע שאין לה זווית ורבי ארבע מרובעות צעו זריח אמה לעשות על כרחק היקף עיגולה גדול כדי שמוכל לרבע מתוכה ארבע מרובעות שיש להם זווית: מכדי כל אמתא צריבעא נ"ו. כשאתה מודד

במה מרובע יתר על העגול רביע. אין להוכיח דבר זה מהא דטבלא מרובעת של שלש על שלש וחוט של שמיש עשרה יסוד אמה וטבלא עגולה של שלש חוט של שש אמות יסוד אמה דכל שיש בהיקפו שלשה טפחים יש צו רחב טפח כדאמר בשמעתין דאין מציאין ראה מחוט ההיקף הגדול רביע אצל רחב המקום דאטו טבלא עגולה של ד' על ד' אמות סלקא דעתך שאינה מחוקת אלא כטבלא של ג' על ג' מרובעים לפי שהחוט המקיפו מדהו שזה והלא כשתחלוק טבלא של ג' על ג' מרובע על ג' רצועות לאורך ושלש רצועות לרוחב לא תמלא צה כי אם ט'

[שן] אמה על אמה וטבלא עגולה של ד' על ד' ע"כ יש צה י"צ רצועות של אמה על אמה שהיא (אם) רצוע של ד' על ד' כשתחלק לד' רצועות של רחב אמה לארכו וכן לרחבו תמלא צו י"ז רצועות של אמה על אמה ומרובע אינו יתר על העיגול אלא רביע נמצאת אמה אומר שהעגולה היא י"ז אמה על אמה אלא ודאי אין ראה מחוט של היקף כלל ועוד תדע דרצועה של ה' אמות אורך על רחב אמה חוט של י"ז אמה מקיפה כשתצא לחלקה לרצועות של אמה על אמה אין צה אלא חמש אמות והיינו טעמא לפי כשאתה מניח חוט צריבע הולך ומיאר לזווית וכשאתה מניחו

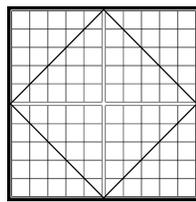

דאמרינן לא דק פורתא טובא מי אמרינן לא דק א"ל מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי מי סברת גברא באמתא יתיב תלתא גברי בתרתי אמתא יתבי כמה הוו להו שיתסר אנן שיבסר נבי חומשא בעינן לא דק אימור דאמרינן לא דק לחומרא לקולא מי אמרינן לא דק אמר ליה רב אסי לרב אשי לעולם גברא באמתא יתיב ורבי יוחנן מקום גברי לא קחשיב כמה הוו להו תמני סרי בשבסר נבי חומשא סגיא היינו דלא דק ולחומרא לא דק רבנן דקיסרי ואמרי לה דיני דקיסרי אמרי עיגולא דנפיק מגו ריבועא רבעא ריבועא

צעגול מרחיב והולך ואם באנו לכיון החשבון דמרובע יתר על העגול וכל להוכיח צעין זה שנתשה נקודה של משהו ותקיפה בחוטין הרבה סביב זה סביב אחר סביב עד שירחיבו ויגדלו רוחב בעגול טפח על טפח ואחר כך תחתך החוטין מן הנקודה ולמטה דהיינו מחזי רוחב עיגול ולמטה ואחר שיתכח יתפשטו כל החוטין מימין ומשמאל ונמצא כל חוט הולך ומאריך מחזירו משהו מכאן ומשהו מכאן עד שאתה מגיע לחוט העליון דארכו ג' טפחים שהוא חוט החיון שהוא מסבב טפח על טפח דכל שיש צרוחבו טפח יש בהיקפו שלשה טפחים נמצאו החוטין הללו סדורין בעינין זה כמין רצועה רחבה צאמנע חזי טפח והיינו כנגד הנקודה מכאן ומכאן כלה והולכת זכרה עד משהו ואם צאת לחזור ולחלק אותה צאמנע היינו כנגד הנקודה תמלא שמי רצועות שכל אחת ארבע טפח ומנחה ומנח אחת רחבה חזי טפח ומנח אחת

כלה עד משהו ועתה תצטרף אלו שמי הרצועות ושים הארוך כנגד הקצר תמלא רצועה ארבע טפח ומנחה על רוחב חזי טפח תחלוק אותה לשלש רצועות תמלא צה שלש רצועות מחזי טפח על חזי טפח ואילו רצועה מרובעת של טפח כשתחלקנה שמי וערב תמלא צה ארבע רצועות של חזי טפח על חזי טפח הרי לך מרובע יתר על העיגול רביע: ב"ר אמתא בריבועא אמתא ותרי חומשי בארבעה און החשבון מכוון ולא דק דאיכה טפי פורתא שאם תעשה ריבוע של עשר על עשר ותחלק אותו שמי וערב נמצא בתוכו ארבעה ריבועים של חמשה על חמשה חוזר וחלוק אותם ריבועים לאלכסונים

ההולך לצד אמנע של ריבוע גדול תמלא צריבע הפנימי חמשים אמה שהרי הוא חזיו של חיון שהרי חלקת הריבועים של ה' על ה' כל אחד לאלכסונו ואם לא היה צו אלא לפי חשבון אמתא ותרי חומשי ריבוע על שבעה און צו אלא ארבעים ותשע רצועות של אמה על אמה ורחוי להיות חמשים דהא הוא חזיו של עשרה על עשרה דעולה למאה רצועות של אמה על אמה: ר"י יוחנן מקום גברי י"א קחשיב. על חסד דחמ ליישב דברי ר' יוחנן דעל כרחק מקום גברי קחשיב דשמעינן ליה בהדיא צעירובין צריש חלון (דף ע"ו.) דאמר חלון עגול זריח שיהא בהיקפו כ"ד טפחים ולא מיתרעא אלא כדייני דקיסרי וכו': ריבועא

אלכסון שלהם אמה מואל לכל אמה צריבעו תוספת שני חומשים כך שיערו חכמים: צעיסתא נבי חומשא סגי. שהרי אפי' זריח להרחיב עיגול זה אלא שתמלא בתוכו ד' מרובעות וכשאתה מושיב לתוכו טבלא מרובעת יהא חוט העיגול המקיפו נוגע בקרנות הריבוע נמצא עיגול זה רחב מתוכו כמויות לזוית של ריבוע שהוא חמש אמות ושלשה חומשים ודבר עגול כל רחבו שזה כאלכסונו כן אמנעו שהרי אין לו זווית נמצא תוכו חמשה ושלשה חומשין על חמשה ושלשה חומשין וכל שיש צרחבו טפח צעגול זריח היקפו שלשה נמצא לחמש אמות רחב חמש עשרה אמה היקף ושלשה חומשין תשע היקף שהן שתי אמות פחות חומש הרי שיבסר נבי חומשא פחות חומש: לא דק. ר' יוחנן צמילתיה לנמצא ואמר טפי דכל כמה דהויא גדולה טפי עדיפא: לחומרא. אם אמר להוסיף על השיעור דלא חש לנמצא לא היה קשיא לן אצל השתא דצ"ל ליה שיעורא והכשיר את הפסולה קשיא לן מי לא דק צמילתיה דלא ליקיל: צאמנא יסוד. ואי הוה מנריך רבי יוחנן להוסיבם לתוכה ודאי איכה לאקשווי: אלא ר' יוחנן מקום גברי לא קחשיב. בחוך הסוכה אלא סביבתיה מנחוץ הוא אומר להוסיבם הרי פחתנו מן החשבון מרוחב העיגול שתי אמות על שתי אמות שכשאתה סוכבו בחוט סביבו מנחוץ היקפו עשרים וארבע אמה מואל בתוכו שמונה על שמונה דכל שיש בהיקפו שלשה יש צרוחבו טפח ועכשיו שהדפנות מפנימה למושצן אינו רחב אלא ששה על ששה דהא גברא צאמנא יתיב והוצאת לך אמה מזה ואמה מזה לכל צד: כמה הוו להו תמני סרי. בהיקפה יש שמונה עשר דהא רחבה ששה על ששה: ולחומרא לא דק. שהוסף מעט על השיעור ולא צמננו ומיהו פורתא הוסף דלא הרחיבו בתוכו יותר על שיעורו אלא שני חומשין דהיינו שלש מששה חומשין שהוסף בהיקפו וליכה לאקשווי כדאקשת לעיל טובא מי לא דק: ורבנן דקיסרי אמרי. לעולם מקום גברי צעין דלהוי לתוכה עשרים וארבע אמות: דעיגולא מגו ריבועא ריבועא. מפיך מן הריבוע כשאתה עוגל את המרובע מתוכו: אצל

דהיינו ז' על ז' נמצא דאין צו חזיו של חיון דריבוע של שבעה על שבעה און צו אלא ארבעים ותשע רצועות של אמה על אמה ורחוי להיות חמשים דהא הוא חזיו של עשרה על עשרה דעולה למאה רצועות של אמה על אמה: ר"י יוחנן מקום גברי י"א קחשיב. על חסד דחמ ליישב דברי ר' יוחנן דעל כרחק מקום גברי קחשיב דשמעינן ליה בהדיא צעירובין צריש חלון (דף ע"ו.) דאמר חלון עגול זריח שיהא בהיקפו כ"ד טפחים ולא מיתרעא אלא כדייני דקיסרי וכו': ריבועא

ודחין הני מילי בעיגולא, כלומר לא תמצא חללו ד' אמות אלא כאמנע בלבד, אבל בצדדן איך מוצא ד' אמות. ותנן באהלות כמה יהא בהיקפה ויהיה בה טפח (ט) במרוב, במרובעת ארבעה, שהמרובע יתר על העיגול רביע (ט) ואמרינן מיכדי (כמה) מרובע יתר על העיגול רביע. בי"ו גברי סגי, דהא משכחת ד' על ד' אמות. ודחין הני מילי דמרובע יתר על העיגול רביע, בעיגולא דנפיק מיגו ריבועא, אבל ריבועא דנפיק מיגו עיגולא בעינן טפי משום מורשא דקרינא. דאינו לריבוע הגאון פירש ואמר איך מוצא ד' על ד' אמות, אלא [אם] יש בעיגולו י"ז אמה וה' שבעים ושני שלישי שבע חסר מעט. ותב אמרינן מכדי כל אמתא בריבועא אמתא ותרי חומשי בארבעה, כלומר אפי' אם תעשה באלכסון במתיחת זוויתו תמשוך בהם, ומורשא דקרינא לא יוסף יתר על כל אמה [אלא] שני חומשין, י"ב אמה (י"ב) [כ"ד] חומשין, משום שרבעתו ותוציא מורשאות בקרנותיו, נמצאו כ"ד חומשין, הנה ה' אמות פחות חומש, ושתיים עשרה, הנה י"ז אמה פחות חומש. והוה שאמרו בשבסר נבי חומשא סגי, כלומר בה השיעור בי"ז נבי חומש בעיגולא תמצא ד' על ד' אמות, אחרי שתמשוך מהן מורשא דקרינא. ודחין לא דק, כלומר הוסיף על שיעור ולא דיקדק. ומתמיהין אימור דאמרינן לא דק פורתא, טובא מי אמרינן. וחונו לחשבון אחר, כלומר אין כל אדם ישיבתו אמה, אלא מקום שתי אמות ישיב ג' אנשים וכו'. אי התי בכמה אמות יושבין כ"ד בני אדם, בי"ו אמות, ואנו בשבסר נבי חומש בעינן. ושנינן לא דק, הוסף אמה אחת פחות חומש. ואמרינן אימור דאמרינן לא דק לחומרא, וזה קולא היא כי בי"ו אמה הסוכה פסולה היא. ואתה הכשרת אותה. ושנינן לעולם גברא באמתא יתיב, ור' יוחנן מקום גברי לא קחשיב, פירוש בני אדם הללו חשבים ר' יוחנן במקום דופן, וכשישב אדם נמצא ירכו עד שוקו אמה, והיושב כנגדו אמה. כשיהיה ח' אמות בעיגול, נמצא מקום ישיבת זה אמה ומקום היושב כנגדו אמה אחרת, כשתוציא מכלל השמונה אמות (ב) מקום ישיבתם נמצא פנוי ביניהם שש אמות, וכל עיגול שיש בתוכו שש אמות קו יסובבהו י"ח אמה, ודי לנו כבי"ז נבי חומש, נמצא שהוסיף אמה וחומש, ושנינן לחומרא הוסיף, והיינו לא דק ולחומרא לא דק.

(א) לפינוי שם מיידי המשנה בקורה ולא במרוב ואולי דג' אמתה היה לו לרבינו ז"ל שם. (ב) ע"פ כתב יד והמקור בטורחיים כ"ג דל"ז.